

[Boligministeren.]

langt tungere byrde end forudsat ved huse-nes opførelse, og da det må anses for ønskeligt at skabe mere ensartede regler på dette område, foreslås det at give de pågældende ejere adgang til at kræve forpligtelserne afløst mod indbetaling til det offentlige af et engangsbeløb i forhold til det oprindelige tilskud.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og til de dertil knyttede udførlige bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Kirkeministeren (Bodil Koch): Herved skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændringer i lov om menighedsråd.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, blev der ved menighedsrådslovens ændring i 1949 givet hjemmel til, at menighedsrådene ud over de fornødne beløb til administrationsudgifter kunne disponere over 500 kr. årlig til stedlige kirkelige formål. Dette beløb forhøjedes senere, i 1955, til 800 kr. årlig, eller, når forholdene særlig taler for det, til 2.000 kr. årlig. Kirkeministeriet kan dog tillade anvendelse af større beløb under ganske særlige forhold, navnlig hvor det drejer sig om stærkt voksende bebyggelse med betydelige kirkelige opgaver uden for de sædvanlige rammer.

Da bestemmelsen om en rådighedssum for menighedsrådet blev indført i 1949, blev denne nyskabelse hilst med stor tilfredshed af menighedsrådene over hele landet, og siden reglens indførelse har det da også vist sig, at der er god brug for at yde økonomisk støtte til stedlige kirkelige formål. Det vil måske her være på sin plads at sige noget om, hvortil rådighedsbeløbet er blevet anvendt. Ifølge loven skal beløbet opføres på kirkernes overslag, og de kirkelige myndigheder, som det påhviler at godkende overslagene, har krævet angivelse af, hvortil rådighedssummen agtes anvendt. Det er ministeriet bekendt, at der først og fremmest har været ydet tilskud af rådighedssummen til sognets kirkeblad, og mange steder udgør den del af rådighedssummen, der anvendes til kirkebladet, en meget væsentlig del af det fulde beløb. Resten af udgifterne til kirkebladet må så dækkes

ved frivillige bidrag. I nogle sogne, især i sogne med store afstande, har man fundet det hensigtsmæssigt at anvende en del af beløbet til befordring af gamle og svage til gudstjeneste.

I øvrigt har der været ydet tilskud til trykning af publikationer ved barnedåb, trykning af programmer ved kirkemusik-aftener, befordring af fremmede præster til særlige ungdomsgudstjenester. Endvidere har rådighedsbeløbet også været anvendt til jubilæumsskrifter i forbindelse med kirkejubilæer, og det kan nævnes, at der har været ydet tilskud til anskaffelse af nogle eksemplarer af det nye testamente og salmebogen til udlån til mindrebemidlede konfirmander. Siden 1955 har der endvidere været hjemmel til at yde tilskud til formål, der vedrører stiftet som helhed, f. eks. bidrag til de såkaldte stiftsfonde.

Når man tager i betragtning, hvor mange kirkelige opgaver der søges støttet gennem rådighedsbeløbet, er det ikke underligt, at de hidtil ydede maksimumsbeløb må anses for utilstrækkelige. Ministeriet har da også modtaget talrige henvendelser fra menighedsrådene om at søge gennemført en forhøjelse af maksimumsbeløbene, og tilsvarende anmodninger har ministeriet modtaget fra såvel landsforeningen for menighedsråd som fra samtlige biskopper.

Det er fremdeles tanken, at rådighedsbeløbet skal være en hjælp til at vække og styrke interessen for, hvad der foregår i kirken, nemlig gudstjenesten med dåb og nadver samt konfirmationen.

Det er derimod ikke hensigten med de foreslåede forhøjelser af maksimumsbeløbene at ændre praksis med hensyn til beløbenes anvendelse, og der vil fra de kirkelige myndigheders side fremdeles blive ført nøje kontrol med, til hvilke formål rådighedsbeløbet anvendes.

Endelig må bemærkes, at udgifterne som følge af en forhøjelse af rådighedsbeløbet ikke belaster statskassen, men afholdes af de lokale kirkelige ligningsbeløb. De som følge af rådighedsbeløbets forøgelse påløbende ekstra udgifter vil således blive jævnt fordelt over hele landet.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.